سپهر غرب
روزنامه صبح غرب کشور
شنبه ۳۰ فروردین ۱۴۰۴ ■ شماره ۳۱۰۲
www.sepehrgharb.ir

مدیرکل غله و خدمات بازرگانی استان همدان:

آرد، مشمول قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز شد

سپهرغرب، گروه خبر: مدیرکل غله و خدمات بازرگانی استان همدان از مشمول قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز قرار گرفتن آرد خبر داد.

سیدحسین خوانساری روز ۲۸ فروردین‌ماه اظهار کرد: طبق مصوبه جلسه ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق کالا و ارز، آرد استحصالی از گندم (مصارف نان و غیر نان) در زمره کالاهای مشمول قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز قرار گرفت.

براساس ضوابط اختصاصی خرید، فروش، حمل و نگهداری آرد، تمامی ذی‌نفعان زنجیره تأمین آرد ازجمله انجمن صنفی کارخانه‌های آردسازی استان، اتحادیه‌های نانوایی، شرکت‌های حمل آرد و سایر مصرف‌کنندگان (مصارف نان و غیر نان)، موظف به رعایت کامل مفاد دستورالعمل مربوطه هستند.

وی اظهار کرد: تمامی خریداران آرد (مصارف نان و غیر نان) موظفاند این کالا را صرفاً از اعضای زنجیره تأمین (کارخانه‌های آردسازی) که مشخصات آن‌ها در سامانه «سیما» ثبت و تأیید شده است، خریداری کنند.

وی با بیان اینکه صدور صورت‌حساب یا حواله خرید آرد برای تمامی محموله‌های تحویلی به خریداران توسط کارخانه‌های آردسازی الزامی است، تصریح کرد: فروش آرد از طریق سامانه «سیما» و تنها به خریداران تأییدشده در این سامانه، مجاز خواهد بود.

تلخک خان

رسانه محلی: موج‌های تازه برای توسعه شهری
تلخک شهر توسعه می‌یابد اما کمتر برای مسائل فرهنگ و امنیتش برنامه‌ای می‌ریزند!
گزارش: اجرای طرح ترافیک، راهکاری برای سامان‌دهی شهری
تلخک نخست بفرمایید «شدآمد» و راهکار هم ناوگان بهتر عمومی است.
فرمانداری همدان: میدان بار طی دو سال ساخته می‌شود
تلخک اگر طی این دو سال ساخته نشد، فرماندار بعدی باید پاسخگو باشد!
گزارش خبری: تحلیل وضعیت منابع آبی در همدان
تلخک اگر آبش را گرم کنی، خیلی چیزها را به‌خوبی در خود حل می‌کند!
خبر شهرستان: هوای همدان به مرز سالم رسید
تلخک پس قهراً به سلامتی هم نزدیک می‌شویم.
خبر: زوج همدانی فیش حج را هزینه آزادی زندانی کردند
تلخک «کعبه یک سنگ نشانی است که ره گم نکنی، حاجی احرام دگر بند ببین یار کجاست»!
ورزش: رونمایی از پیراهن تیم منتخب کونگ فو توآ
تلخک می‌بینی چه دنیایی شده، برای لباس هم مراسم می‌گذارند!
تیتر رسانه‌ای: تغییرات در جانمایی ۳۶ مین نمایشگاه کتاب انجام می‌شود
تلخک باباجان درست نیست در نمایشگاه مین کار بگذارید!
اجتماعی: سگ‌گردانی و مسائل مختلف آن برای مردم
تلخک همین که خانمی را بترسانی، قطعاً از خط قرمز اخلاق و وجدان عبور کردی.
محیط زیست: نگهداری از حیوانات در آپارتمان
تلخک آن وقت همین‌ها ادعا می‌کنند که آپارتمان برایشان تنگ و کوچک است!
گزارش خبری: پاسداشتن فرهنگ ملی در مراسم‌های مختلف
تلخک که البته رعایت عفاف و حجاب هم بخشی از فرهنگ ارزشمند ملی ما است.
خبر گردشگری: نمایش صدها اثر تاریخی گمشده
تلخک من که نفهمیدم چگونه گم شده‌اند، اما می‌توان آن‌ها را نمایش داد!
گزارش خبری: شتاب توسعه در قلب تاریخ همدان
تلخک فقط این شتاب را تا اندازه‌ای زیاد نکنید که قلب آسیب ببینه!
خبر معیشتی: سقف تسهیلات ودیعه مسکن افزایش یافت
تلخک با این اوصاف سقف‌ها را باید بالاتر بگیریم.
خبر: بازچرخانی آب خاکستری به چرخه مصرف
تلخک ولی این‌گونه آبی قطعاً بر آب تالوار ترجیح داده نمی‌شود.

خبر

آغاز بهسازی جاده‌های همدان و بازگشایی محور گنجنامه- تویسرکان

سپهرغرب، گروه خبر: سرپرست اداره کل راهداری و حمل‌ونقل جاده‌ای استان همدان از آغاز عملیات بهسازی و روکش آسفالت جاده‌های این استان با اولویت راه‌های شریانی خبر داد و گفت: هدف‌گذاری اولیه آسفالت‌ریزی ۳۰۰ کیلومتر از مسیرهای اصلی، فرعی و روستایی است که با روش‌های نوین و کم‌هزینه اجرا می‌شود؛ محور گنجنامه- تویسرکان نیز بازگشایی خواهد شد.

به گزارش سپهرغرب و به نقل از پایگاه خبری وزارت راه و شهرسازی (همدان)، حمید پرورشی‌خرم با اشاره به آغاز عملیات بهسازی و روکش آسفالت جاده‌های این استان با اولویت راه‌های شریانی، افزود: محور فرعی و کوهستانی گنجنامه- تویسرکان با برداشت انباشت برف به میزان ۲۲ هزار متر مکعب، ۳۰ کیلومتر شانه‌سازی، ۲۰۰ متر مکعب لق‌گیری سنگ و ریزش‌برداری، پنج هزار متر مکعب تراشه‌برداری، یک‌هزار و ۵۰۰ متر مکعب خاک‌ریزی نقاط پرتگاهی، استفاده از ۱۰ تُن آسفالت جهت لکه‌گیری و نصب ۱۰۰ عدد تابلو و علائم، بازگشایی خواهد شد.

وی با اشاره به هدف‌گذاری اولیه آسفالت‌ریزی ۳۰۰ کیلومتر از جاده‌های شریانی، اصلی، فرعی و روستایی در سال جاری، اظهار کرد: امیدواریم با برنامه‌ریزی‌های انجام‌شده و جذب اعتبارات مورد نیاز، این میزان افزایش یابد.

پرورشی‌خرم تأکید کرد: برای بهینه‌سازی هزینه و زمان از فناوری‌های نوین در پروژه‌های بهسازی و روکش آسفالت استفاده می‌کنیم تا کیفیت راه‌های همدان را با کمترین اختلال در تردد، ارتقا دهیم.

سرپرست اداره کل راهداری و حمل‌ونقل جاده‌ای استان همدان همچنین با اشاره به موقعیت استراتژیک این استان، گفت: سالانه بیش از ۲۰۰ میلیون تردد در جاده‌های همدان ثبت می‌شود که شامل ۲۵ میلیون زائر اربعین و حجم بالای مسافران گردشگری است و این آمار لزوم توجه ویژه به ایمنی و بهسازی راه‌های استان را نشان می‌دهد.

خدمات زیربنایی، گمشده روستاهای محور گردشگری امامزاده کوه

وجود مشکلات؛ از فاضلاب جاری در معابر گرفته تا سگ‌های ولگرد

سپهرغرب، گروه خبر – طاهره ترابی‌مهوش: در گفت‌وگو با دهیاران، اعضای شوراها و اهالی روستاهای مسیر امامزاده کوه مشخص شد هنوز روستاهای این محور از داشتن زیرساخت‌هایی همچون آب، شبکه فاضلاب و مخابرات و اینترنت به‌صورت مطلوب، محروم هستند.

از دیرباز حضور در اماکن زیارتی طی روزهای آخر هفته و ایام خاص، در بین مردم ایران مرسوم بوده است؛ حضور در اماکن زیارتی و مذهبی آن‌قدر اهمیت دارد که اغلب به‌دلیل دوری مسافت از اماکن مذهبی خاص مانند مشهد مقدس، قم، شاه چراغ و غیره، مردم به اماکن زیارتی در نزدیکی محل زندگی خود مانند سقاخانه‌ها و امامزاده‌ها رفته و ساعت‌هایی را در کنار این اماکن مقدس می‌گذرانند.

در شهر همدان بقعه امامزاده محسن (ع) در انتهای دره سرسبز و مصفای برفین قرار گرفته که برای رسیدن به آن، باید حدود ۱۵ کیلومتر از شهر همدان دور شد و با عبور از شهر مریانج و روستاهای سولان، توئیجین، موئیجین و وفرجین، به دره‌ای وسیع رسید که مقبره امامزاده محسن (ع) را در درون بقعه‌ای ساده اما زیبا و پُرشکوه، در دل خود جای داده است.

محیطی مصفا که برای رسیدن به آن، منطق، علم و صنعت گردشگری اقتضا می‌کند زیرساخت‌های قابل قبول خدماتی، رفاهی و زیربنایی در روستاهای این محور وجود داشته باشد.

بر این اساس با توجه به اهمیت موضوع، بر آن شدیم تا درخصوص شرایط خدمات زیربنایی و رفاهی این روستاها با تنی چند از اهالی، دهیاران و اعضای شوراهای این محور گردشگری گفت‌وگوهایی را ترتیب دهیم که در ادامه می‌خوانید:

نایب‌رئیس شورای روستای وفروجین با اشاره به آخرین وضعیت اجرای طرح هادی در راستای سامان‌دهی معابر و مسکن روستایی، گفت: درخصوص طرح هادی باید عرض کنم که ما خودمان اجرای آن را پیگیری می‌کنیم، البته مسئولیت اصلی با بنیاد مسکن و بخشداری است و اگر این نهادها ضعیف عمل کنند، طبیعتاً کار پیش نمی‌رود.

محسن طاعتی‌جمیل ادامه داد: خوشبختانه تا جایی که اعتبارات و زیرساخت‌ها اجازه داده‌اند، بخشی از کارها انجام و برای امسال هم پروژه‌های جدیدی درنظر گرفته شده است.

وی با اشاره به وضعیت بهسازی منازل و آسفالت این روستا، عنوان کرد: تقریباً ۹۸ درصد بهسازی منازل و آسفالت خیابان‌ها انجام شده است؛ تنها در مناطقی که عقب‌نشینی انجام نشده بود، کارها باقی مانده که درحال پیگیری و رفع مشکل هستیم.

طاعتی‌جمیل با تأکید بر اینکه مشکلات طرح هادی یکی از مهم‌ترین مسائل بوده که نیازمند بازنگری است، ابراز کرد: متأسفانه این طرح اراضی قابل سکونت را محدود کرده و برای ساخت‌وساز، فقط به زمین‌هایی با متراژ حداقل ۲۰۰ متر مجوز می‌دهد، این درحالی است که بسیاری از اهالی زمین‌هایی با متراژ کمتر دارند و نمی‌توانند از این قانون بهره‌مند شوند و درواقع موضوع مذکور برای افرادی که وضعیت مالی مناسبی ندارند، واقعاً مشکل‌ساز شده است.

این عضو شورای وفرجین با تأکید بر اینکه از سال گذشته پیگیر بازنگری طرح بودیم، اظهار کرد: در یکی از مناطق روستا که ۸۰ تا ۹۰ درصد مردم زمین دارند، پیشنهاد دادیم که فضای سبز را از محدوده خارج کنند تا امکان ساخت‌وساز فراهم شود، اما متأسفانه بعضی از مهندسان بنیاد و اداره‌ها براساس سلیقه عمل کرده و اجازه این کار را نمی‌دهند.

وی ادامه داد: نتیجه این شده که فرد باید زمین کشاورزی یک‌هزار متری خود را بفروشد تا بتواند یک زمین ۱۵۰ یا ۲۰۰ متری برای مسکن بخرد؛ این یک معضل بزرگ است؛ درحالی که اگر مسئولین با شورا همکاری کنند و برای نظرات آن ارزش قائل شوند، مطمئناً مشکلات بهتر حل خواهد شد.

نایب‌رئیس شورای وفرجین با اشاره به آخرین وضعیت شبکه فاضلاب و آب شرب روستای وفرجین، عنوان کرد: در زمینه فاضلاب باید گفت هنوز شبکه‌کشی به شکل کامل انجام نشده و چندسال است که درگیر این موضوع هستیم؛ بعضی اقدامات انجام شده، اما هنوز به شبکه شهری متصل نشده‌ایم.

وی ادامه داد: درباره آب شرب هم باید بگویم که طی دوره‌ای که آن زمان هم ما در شورا بودیم (سال‌های ۹۲ تا ۹۴)، تمام کارهای لوله‌کشی انجام شد، اما از آن زمان تاکنون اداره آب ما را سر می‌گرداند و کار را به سرانجام نمی‌رساند؛ بارها گفته‌اند که کمتر از یک ماه دیگر مشکل حل می‌شود، اما هنوز اقدامی نشده است.

طاعتی‌جمیل با بیان اینکه درحال حاضر آب شرب از منابع قنات‌های قدیمی تأمین می‌شود که در دوره شورا بودن قبلی ما اصلاح و لوله‌کشی شده‌اند، اذعان کرد: همچنین یک منبع بزرگ‌تر هم ساختیم که قرار بود آب را با فشار به کل روستا برساند، اما مشکل مدیریتی باعث شده که توزیع عادلانه آب انجام نشود؛ به‌طوری که برخی خانه‌ها از صبح تا عصر آب دارند، اما برخی فقط نیم‌ساعت یا ۴۵ دقیقه در روز آب دارند، که واقعاً کافی نیست.

نایب‌رئیس شورای وفرجین با اشاره به وضعیت زیرساخت‌های حوزه بهداشت، درمانگاه، پزشک و داروخانه، عنوان کرد: مسئله بهداشتی روستا در دو بخش قابل بررسی است؛ نخست نبود چاه جذبی در برخی از خانه‌ها برای مهار فاضلاب و رها کردن آن در محیط روستا که بارها مورد انتقاد اهالی و بهیار روستا قرار گرفته و حتی این افراد به مراجع قانونی جهت پیگیری معرفی شده‌اند اما برخورد جدی با آن‌ها صورت نگرفته که بازدارنده باشد. دیگری وجود سگ‌های ولگرد بی‌شمار در سطح روستا؛ این درحالی است که پیش‌تر دهیار اجازه معدوم کردن آن‌ها را داشت، اما طی چندسال اخیر این اجازه به بهانه زنده‌گیری سلب شده و درواقع آرامش را از اهالی سلب کرده است.

در ادامه عضو سابق شورای سولان نیز با بیان اینکه به معنای واقعی خدمات زیرساختی موجود در روستا در بحث‌هایی همچون بهسازی، خدمات بهداشتی، تأمین آب شرب و شبکه فاضلاب بسیار ضعیف است، گفت: بیشتر کوچه‌ها هنوز آسفالت ندارند و طرح هادی در آن‌ها به‌درستی اجرا نشده است؛ از طرفی در پی بازنگری، بسیاری از اراضی که پیش‌تر قرار بود در طرح هادی قرار گیرند، از طرح خارج شده‌اند که این امر باعث شده ساخت‌وساز محدودتر شود و قیمت زمین‌ها بالاتر برود.

داریوش سرمستی ادامه داد: بنیاد مسکن هم می‌گوید زمین باید حداقل ۲۰۰ متر باشد تا مجوز ساخت بدهیم، اما مردم توان خرید چنین زمینی را ندارند؛ به همین دلیل ساخت‌وساز متوقف شده است.

وی با بیان اینکه در بخش بهداشت هم مرکز داریم اما خدمات آن بسیار محدود است، خاطرنشان کرد: برای تزریقات هم معمولاً باید به شهر برویم؛ از طرفی گویا پزشک عمومی فقط سه‌شنبه‌ها می‌آید و بیشتر خدمات به غربالگری نوزادان و تزریق واکسن‌هایی مثل فلج اطفال محدود می‌شود.

سرمستی با اشاره به وضعیت آسفالت، برق و سایر زیرساخت‌های رفاهی، عنوان کرد: من از سال ۸۸ خانه ساخته‌ام، اما هنوز کوچه ما آسفالت ندارد، همچنین شبکه فاضلاب هم احداث نشده است؛ حتی یک تیر برق هم اضافه نکرده‌اند.

وی با اشاره به آخرین خدمات‌رسانی شرکت مخابرات و وضعیت اینترنت در این روستا، ابراز کرد: حدود ۶ ماه پیش یک دکل جدید زدند؛ درحال حاضر آنتن‌دهی خوب است. البته باتری‌های دکل را هم تعویض کرده‌اند، بنابراین از این بابت مشکلی نیست.

سرمستی با اشاره به جمعیت چهار هزار و ۲۰۰ نفری روستا، اذعان کرد: بازنگری طرح هادی اصلی‌ترین مشکل برای ساخت‌وسازهای جدید روستا است؛ چراکه در بخش اعظمی از اراضی که پیش‌تر مسکونی محسوب می‌شدند، کاربری تغییر کرده و این درحالی است که برخی با تصور اینکه اراضی مسکونی بوده، پیش‌تر نسبت به خرید آن‌ها اقدام کرده‌اند.

وی با بیان اینکه درحال حاضر قیمت یک قطعه زمین ۲۰۰ متری آن‌هم در کوچه‌وپس‌کوچه‌های روستا بیش از یک میلیارد تومان است، گفت: درنظر بگیرید که قیمت هر متر زمین در بر جاده به ۵۰ میلیون تومان هم رسیده است.

این عضو سابق شورای سولان با بیان اینکه متأسفانه شبکه فاضلاب این روستا نیز تکمیل و به شبکه شهری متصل نشده است، اذعان کرد: به نظر می‌رسد بنا به حجم بار تحمیلی با درنظر گرفتن این مسئله، در آینده فاضلاب روستاهای بالادست نیز به آن افزوده شود.

وی با بیان اینکه درحال حاضر فاضلاب خانگی در چاه‌های جذبی جمع‌آوری شده و پس از پُر شدن با اجاره کردن کامیون از سوی صاحبان منازل به خارج روستا منتقل می‌شود، افزود: این درحالی است که کرایه هر کامیون حمل فاضلاب چیزی حدود یک میلیون تومان است.

در ادامه دهیار روستای توئجین نیز با بیان اینکه اجرای طرح هادی در مرحله سوم قرار دارد، گفت: مسئله بازنگری طرح هادی است که در زمینه ساخت‌وساز مشکل تعیین «حد نصاب» ایجاد کرده است؛ یعنی دهیاری برای کسانی که زمین کمتر از ۱۲۰ متر دارند، مجوز صادر نمی‌کند و همین موضوع باعث شده که مردم نتوانند مجوز ساخت بگیرند و ناچار به ساخت‌وساز غیر مجاز روی بیاورند.

ضیاءالدین عمومی با بیان اینکه درخصوص تأمین آب خوشبختانه مشکلی وجود ندارد و آب به‌صورت ۲۴ ساعته تأمین می‌شود، تشریح کرد: در حوزه مخابرات، دکل‌های ایرانسل و همراه اول وجود دارد، اما قطع مکرر برق موجب می‌شود که اینترنت هم به‌طور کامل قطع شود؛ درنتیجه کسانی که کسب‌وکار دارند، مجبور هستند مغازه را ببندند و منتظر وصل شدن برق بمانند.

وی ادامه داد: متأسفانه با وجود نامه‌نگاری‌های مکرر، اقدام مؤثری انجام نشده است و در زمان قطعی برق، ارتباطات روستا عملاً قطع می‌شود و مردم به‌ناچار به شرایطی شبیه دهه ۶۰ بازمی‌گردند.

عمومی با تأکید بر اینکه درصورت بروز مشکل کمیسیون مربوط به بازنگری طرح‌ها سخت‌گیری زیادی دارد و روند بررسی درخواست‌ها طولانی شده است، عنوان کرد: این موضوع در شرایط تورمی کشور باعث شده که متقاضیان از ادامه کار منصرف شوند؛ چراکه قدرت خرید و بودجه آن‌ها با گذشت زمان کاهش می‌یابد.

دهیار روستای توئجین با بیان اینکه در زمینه خدمات درمانی باید بگویم خانه بهداشت در روستا فعال است و یک روز در هفته پزشک نیز در مرکز حضور دارد، عنوان کرد: اما در زمینه فاضلاب، وضعیت بسیار نامناسب است؛ استخری که سابقاً برای مصارف دیگر استفاده می‌شد، اکنون محل جمع شدن فاضلاب شده و بوی بدی در ورودی روستا به مشام می‌رسد. این فاضلاب‌ها حتی به‌مرور زمان برای آبیاری زمین‌های کشاورزی نیز استفاده می‌شوند که سلامت محصولات را به خطر می‌اندازند.

یادداشت

فرصت‌های گمشده در خانه‌ها

چالش زنان در مسیر کارآفرینی با سرمایه‌های خُرد

زهره پوروهابی

در کوچه‌پس‌کوچه‌های همدان خانه‌هایی هستند که اگرچه خاموش و آرام به نظر می‌رسند، اما در دل خود رؤیاهای اقتصادی بسیاری را پنهان کرده‌اند؛ رؤیای استقلال مالی، خودکفایی و اثرگذاری اجتماعی. این رؤیاها عمدتاً متعلق به زنانی هستند که با سرمایه‌های خُرد اما انگیزه‌های بزرگ، زندگی می‌کنند. زنانی که اگرچه دارایی آن‌ها محدود است، اما چنانچه راه برایشان باز باشد، می‌توانند چرخ اقتصاد خانواده و محله را به حرکت درآورند؛ فقط کافی است آسمان برای پروازشان تا اوج مهیا باشد.

■ سرمایه هست، مسیر نیست

مشاهده میدانی و گفت‌وگو با فعالان محلی نشان می‌دهد که در بسیاری از مناطق شهری و حاشیه‌ای همدان مانند خضر، دیزج، حاجی‌آباد و حصار، زنانی حضور دارند که سرمایه‌های خُردی را به‌صورت طلا، پس‌اندازهای خانگی یا صندوق‌های کوچک خانوادگی ذخیره کرده‌اند، فقط کافی است سری به بانک ملی شعبه شریعتی بزنید که به بانک کارگشایی معروف است، آن‌وقت شاهد حضور زنانی خواهید بود که به فراخور توان، حجمی طلا همراه دارند و می‌خواهند به‌ازای امانت گذاشتن سرمایه زرین خود، وامی دریافت کنند. این گوشه‌ای از واقعیتی است که در اقتصاد جامعه می‌گذرد؛ این سرمایه‌ها اگر به مسیر درست هدایت شوند، می‌توانند منجر به راه‌اندازی کارگاه‌های خانگی، خدمات محلی یا حتی فروشگاه‌های آنلاین شوند، اما حقیقت این است که این مسیر مبهم، سخت‌گذر و بدون همراهی تخصصی است. زنان اغلب نمی‌دانند از کجا باید شروع کنند، چگونه اعتماد کنند و یا حتی چه مهارتی را توسعه دهند.

اگر با بسیاری از بانوان همدانی صحبت کنید، به‌خوبی درمی‌یابید که آن‌ها مهارت ایجاد اندوخته حتی از باقی‌مانده خُرده‌خرج‌های خانه را دارند، اما ابهام در محل به‌کار گرفتن این سرمایه‌های خُرد و درعین‌حال عدم اطمینان از بازگشت سرمایه، باعث شده است بسیاری از آن‌ها یا از پس‌انداز دست بردارند و یا بر خرید طلا تمرکز کنند. صدها زن در این جامعه زندگی می‌کنند که می‌خواهند، اما نمی‌توانند. آموزش کارآفرینی، مدیریت مالی، بازاریابی و حتی آموزش مهارت‌های ابتدایی ثبت و پیگیری طرح‌های اقتصادی برای این زنان یا وجود ندارد و یا دسترسی به آن‌ها دشوار و پُرهزینه است.

■ وام‌هایی که داده شدند، اما کسب‌وکاری شکل نگرفت

در سال‌های اخیر تسهیلاتی تحت عنوان «وام مشاغل خانگی» به شمار زیادی از زنان در استان پرداخت شده؛ اما بسیاری از این وام‌ها یا بدون آموزش و پشتیبانی به مصرف خانوار اختصاص یافته‌اند و یا در پروژه‌هایی کم‌دوام و بدون بازده اقتصادی، هزینه شده‌اند.

نبود زیرساخت‌های نرم‌افزاری مانند آموزش هدفمند، نبود بازار مناسب فروش، بی‌برنامگی در معرفی محصولات و نبود یک زیست‌بوم حمایتی واقعی، از دلایل اصلی عدم موفقیت این طرح‌ها است؛ درواقع وام بدون توانمندسازی، نه‌تنها راه حل نیست، بلکه گاه خودش مانعی تازه می‌شود.

■ الگوهای بومی، حلقه مفقوده انگیزش

زنان برای حرکت نیاز به دیدن موفقیت دارند. اما چه کسی الگوهای موفق بومی را معرفی می‌کند؟ رسانه‌ها؟ نهادهای دولتی؟ مدارس و مراکز فرهنگی؟ متأسفانه این نقش اساسی، هنوز جای خالی خود را در سیاست‌های توسعه محلی نشان می‌دهد. درحالی که زنانی در همین شهر با سرمایه‌های کوچک، کسب‌وکارهایی در حوزه‌های صنایع دستی، ترشی‌جات محلی، خیاطی، بسته‌بندی و یا خدمات آموزشی ایجاد کرده‌اند که می‌توانند الگو و راهنما باشند.

در این میان با توجه به آنچه طی سال‌ها از مسائل مختلف حوزه زنان به‌ویژه در عرصه اقتصاد دیده و شنیده‌ایم، موارد ذیل پیشنهاد می‌شود:

ایجاد مراکز تسهیل‌گری محلی مخصوص زنان در فرهنگ‌سراها یا پایگاه‌های محله برای مشاوره مالی، آموزش و پیگیری طرح‌های خُرد.

راه‌اندازی صندوق‌های محلی با آموزش مالی همراه با تجمیع سرمایه‌های خُرد و ایجاد اعتماد اجتماعی.

برگزاری نمایشگاه‌های فصلی محصولات زنان با حمایت شهرداری و سازمان میراث فرهنگی.

زنان همدان نه‌تنها فرصت‌های اقتصادی هستند، بلکه ستون‌های فرهنگی و اجتماعی شهر نیز به‌شمار می‌روند. اگر نگاه ما به آن‌ها صرفاً حمایتی و از بالا به پایین باشد، فرصت بزرگ توسعه محلی را از دست خواهیم داد. سرمایه‌های خُرد در دل خانه‌های همدانی خوابیده‌اند؛ بیدار شدن آن‌ها فقط به یک تصمیم نیاز دارد: تصمیمی برای باور، آموزش و همراهی.